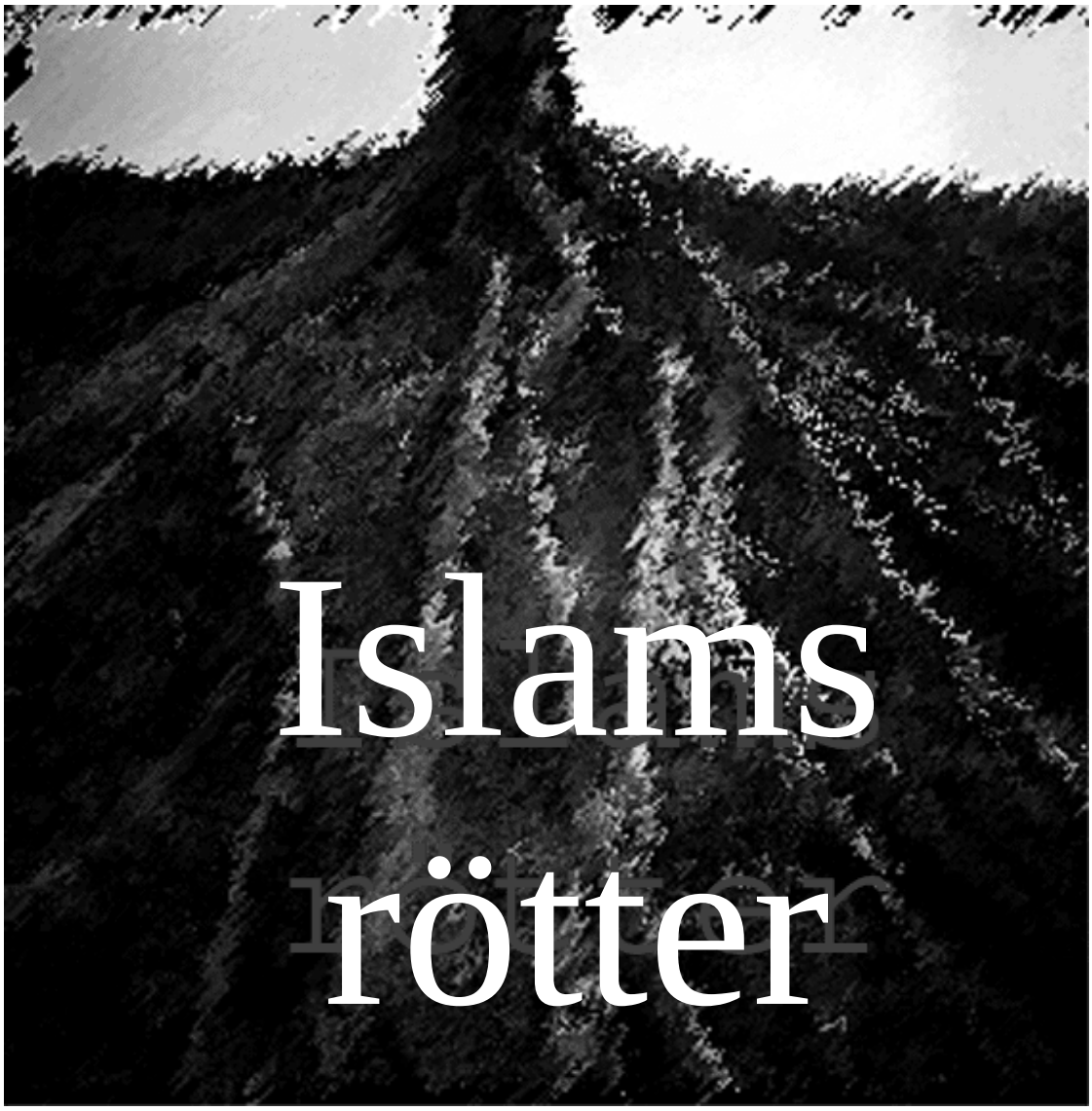

Varifrån kommer Islam?

Bara för en generation sedan var det enbart en akademisk fråga, fjärran från folkhemmet. Idag är bilden en helt annan! Det ”Landet Längesedan” som Bibeln berättar om har flyttat in i grannlägenheten. Den serverar vår pizza och städar våra golv. Nu har vi vaknat upp och ser att frågan är av frälsningshistorisk betydelse för minst en miljard människor. Den måste besvaras noggrant och sannfärdigt. Vi måste börja i den värld där Islam föddes!

Köpt, lånat eller stulet

Eller när handelsmannen söker Gud.

Karavan på Sidenvägen, tidigt 1900-tal

Islam står inte i en tusenårig ström av uppenbarelser. Istället är den ett hopplock av olika religioner och traditioner från den arabiska halvön. Auktoriteten lånas av andra. Därför känner man islam utifrån dess rötter.
Islam är obegripligt utan Mecka, utan karavankulturen, Jerusalem, Egypten och Indien. Allt detta möts i Mecka där Mohammed söker samman det till en heterogen religion som söker monopol på marknaden.

Handelsutbytet mellan Mesopotamien och regionerna runt den Persiska viken anses gå tillbaka till det femte årtusendet före Kristus. Nyligen gjorda utgrävningar i Förenade Arabemiraten har blottlagt keramik från Mesopotamien, från denna tidsperiod. Denna handel blomstrade under det tredje årtusendet då den sträckte sig österut ända till Indusdalen och därmed hinduismens rötter. Dessa tidiga kontakter åskådliggörs på kartan till vänster. Där visas de antika handelsvägarna som knöt samman Mesopotamien, Indusdalen och den Arabiska halvön (Med handelsorterna Dilmun, nuvarande Bahrein och Magan, idag Förenade Arabemitaten och Oman.) Den viktigaste handelsvaran vid denna tid var utan tvivel kopparmalm och kopparföremål. I texter från Mesopotamien skryter man på 3000-talet f.Kr om koppar från Magan som kommer till hamnarna i Akad och Ur. Detta visar handelsförbindelserna som fanns mellan S.Ö. Arabien och Mesopotamien. Kopparhandeln leder till ett ekonomiskt och kulturellt uppsving i området. Arbetsdelningen med specialisering och handel leder till att människor får tid över till annat än livets nödtorft.

Handeln utvidgades till att omfatta andra arabiska specialiteter och med välstånd till andra orter. Rökelse och myrra efterfrågades i hela den då kända världen. Dessa dyrbarheter kunde bara utvinnas från träd som växer i sydligaste änden av Arabiska halvön, Etiopien och Somalia. På denna handel hade araberna monopol.
Arabiska handelsmän köpte upp råvaran i Arabien och på Afrikas Horn och transporterade den på kamelryggen till omlastningsplatsen i Gaza. Vägen kom att kallas Rökelsevägen. Den var bara en del av det väldiga nätverk av handelsvägar som förband Sydvästra Arabien med allt från Medelhavet till Indusdalen. Området som växte sig rikt på handeln kallades av grekiska geografer för Arabia Felix, det lyckliga Arabien! Dessa karavaner transporterade naturligtvis inte bara rökelse: De vidarebefordrade kryddor, guld, elfenben, pärlor, smyckestenar och tyger. Dessa varor hade kommit till hamnarna i Arabia Felix från Afrika, Indien och Fjärran Östern. Strabo, geografen liknar den intensiva trafiken längs handelsvägarna i öknen vid en marscherande armé. Både nabatéerna med säte i Petra och araberna i Arabia Felix skapade ett enormt välstånd utifrån handeln. Det är alltså inget märkligt med att Mohammed i början av sitt liv ledde karavaner och under senare delen plundrade dem! Möjligen är det litet roande att Jesus får i gåva av kurdiska Zoroaster, guld, rökelse och myrra – från Mecka!

Commiphora myrrha (Nees)
Myrra

Långdistanshandeln kom att spela en framträdande roll i de kulturella, religiösa och konstnärliga utbyten som ägde rum mellan olika centra för högkultur som fanns i Främre och Bortre Orienten. En del av dessa handelsvägar till lands och till sjöss kom att användas under tusentals år. På dessa handelsvägar fraktades råvaror, livsmedel och lyxartiklar från de områden

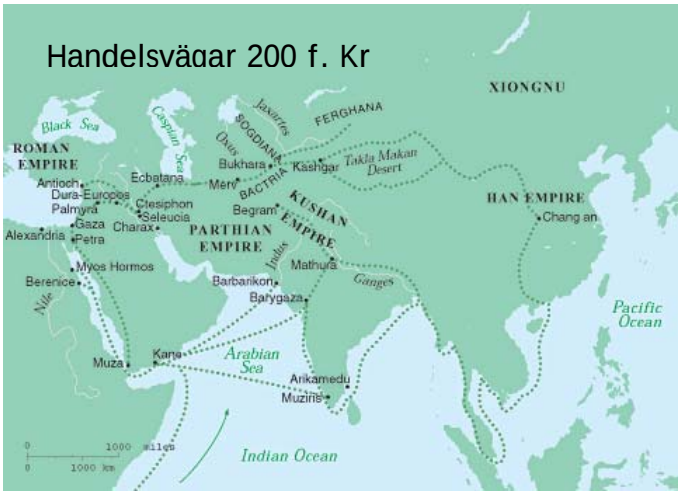

där de producerades till de områden där de efterfrågades till högt pris. Men kamelerna och skeppen var inte bara lastade med varor. De kom fyllda med språk, intryck, med sedvänjor och med religiösa föreställningar och de vände åter med gods av samma slag.[1] Varje plats som producerade eller som kunde betala för en eftertraktad vara besöktes av karavanerna. Längs vägen växte karavancentra, seraier, upp där djur och människor kunde vila, äta och dricka. Där, på dessa platser möttes den då kända världen. Där talade man ett förenklat, gemensamt handelsspråk som alla kunde använda, ett lingua franka. Två av dem vi känner väl är Swahili i Östafrika och Koine (handelsgrekiska) runt Medelhavet. Längs skeppens och karavanernas rutter sträckte sig också furstarnas ambitioner och missionärernas drömmar – och ibland gick dessa två, hand i hand. Vi måste samtidigt minnas att utanför karavankulturen som frodades på platser som Haran, Petra och Mecka levde andra religiösa system i olika enklaver.[2] Men i detta arbete ligger fokus på Mecka!
Jag påstår alltså, på det jag menar är goda grunder, att med små lokala avvikelser förekom samma former av religiositet i Indusdalen, som i Mesopotamien som i Mecka! De var alla del av samma handelskultur. Men hur såg då karavanorternas religion ut?

Karavanseraiernas religion

De större seraierna (karavanorterna) hade alla religiösa institutioner som liknade själva den marknad vars folk de betjänade. Liksom basaren erbjöd allt åt alla så fanns det en andlig basar för varje riktning. De enskilda templen var samlade i ett tempelområde, ett pantheon (ett månggudatempel).
Bland sumererna var dess kollektiva namn Anunnaki, eller Igigi. Antalet gudar i dem varierar från text till text. Siffran ligger mellan, som minst 50 och som mest (som i Mecka) på drygt 300. [4] De är arrangerade som en jordisk klan med fäder, mödrar och barn. Nedan ett schema på släktbanden i Babels Pantheon:

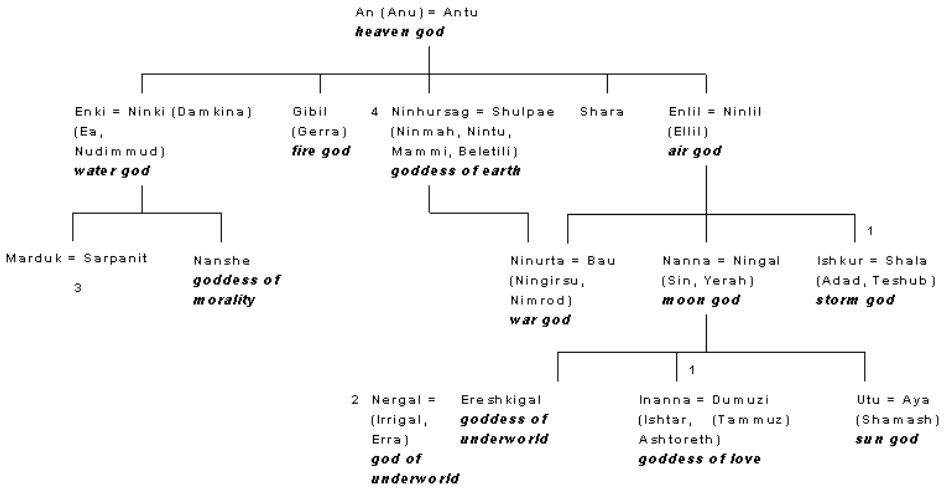

1 "The most significant commodity carried along this route was not silk, but religion.". http://www.ess.uci.edu/~oliver/silk.html#4

2 Kongressbibliotektet Country fact "Saudi Arabia"

4 http://www.ianlawton.com/mes2.htm

I samtliga stora karavancentra i Mellanöstern var dyrkan av månen central. Under olika namn tillbads månen i Babel, Ur, Haran, Palmyra och Mecka. Bilden föreställer en procession i Ur när bilden av månguden förs till zigguraten och templet. Man kan förstå att för karavaner som korsade närmast ändlösa ökenområden och väldiga hav under resor som kunde ta flera år var månen tidmätaren framför andra. De 27 dagarna mellan varje fullmåne, de två veckorna i ny och de två veckorna i nedan delade in resan i gripbara enheter. Månen var alltså av ekonomisk betydelse eftersom man med hjälp av den kunde beräkna resors längd på några dagar när. Månen sågs som en manlig gudom, gift med solen. Tillbedjan av månen visar sig i personnamn från den tiden. (Det finns kända exempel i Bibeln: Abrams hustru Sarai har namn av en kvinnlig gudom som vi bl.a. möter i Haran.) Månguden Allat, Allah eller Sins namn möter oss ofta: Den berömda drottning Zenobia av Palmyra gjorde uppror mot den romerska ockupationsmakten på 270-talet f.Kr. tillsammans med sin son Vaballathus.

Hans verkliga, icke latiniserade namn var Wahb-All~t (gåva av guden Allat).[5] Vi ser honom på myntet från Palmyra. Naturligtvis känner vi igen namnet från Mecka. Qurayshstammen som Muhammed tillhörde tillbad månen under namnet Hubal eller Allah/Allat, och dessutom Allahs tre döttrar. Tillbedjan av månen var en del av en astralreligion (liksom Baalsdyrkan) som inbegrep tillbedjan av solen, månen och stjärnorna.[6]

Heyerdahl och Tigris

Kunde verkligen dessa tidigare kulturer färdas över haven på det sättet som hävdats? Fanns den teknologi som krävdes för att från Mesopotamien nå Indusdalen, andra platser vid den Indiska Oceanen och Röda Havet? Frågan har besvarats på ett mycket intressant sätt av den norske antropologen Thor Heyerdahl, år 1977.
Utifrån de äldsta sumeriska beskrivningarna av ett segelfartyg så byggde han en replika av säv från Eufrat/Tigrisdeltat. I detta vasskepp seglade han och elva andra över den Persiska Viken till Bahrein, det antika Dilmun. Därifrån seglade de till Oman, till det som hette Magan, sedan över Persiska Viken till Pakistan. Därefter seglade de till Adem i Yemen. På grund av en regional konflikt fick de avsluta sin resa i Djibouti De hade då seglat i fem månader och tillryggalagt en sträcka på 6758 km Heyerdahl hade bevisat att ett skepp byggt med traditionell sumerisk teknik mycket väl klarade av att segla mellan Indus, Mesopotamien och den Arabiska halvön.

En svart sten som man sa kom från himlen vördades. Den var inmurad i ett hörn av templet, Kaban. Kaban var själva centret i Meckas Pantheon. Där tillbads totalt 360 olika gudomar. *(Bukhari* vol.3:658 p.396 och vol.5:583 sid.406. The *Ency-*

5 http://ambassadors.net/features2.htm

6 Comprehensive Commentary on the Quran, Osnabrück: Otto Zeller Verlag, 1973, sid.36

clopedia of Islam (ed. Eliade) sid.303ff i samma skrift säger att folket i området innan islam, brukade be fem gånger om dagen, vända mot Mecka. Dessutom brukade de fasta under delar av en dag i en hel månad. Araber före islam brukade vallfärda till Mecka [7] Dessutom kan man läsa på de angivna ställena att de ansåg underlåtenhet att vallfärda vara en av dödssynderna på jorden. Vi lär oss också att de täckte Kaban med tyg [8] och att de hade en helig månad under vilken man inte fick föra krig [9].

Redan här finner vi alltså att det som vi lärt oss att se som typiskt för islam snarare är typiskt för tempelkulten INNAN islam. **Islam kan** redan vid ett på pass ytligt studium **ses som en fortsättning på snarare än brott med den gamla kulten**.

Allah är inte Bibelns Gud.[10]

Eftersom muslimer med sådan entusiasm och övertygelse hävdar att Allah är densamme som den bibliska JHWH så gör vi en liten utvikning för att se vad religionsvetare av gott anseende skriver:

”Allah går att finna ... i arabiska inskriptioner innan Islam"[11]
"Innan Mohammed accepterade och tillbad araberna …. en höggud som kallades Allah” [12]
"al-ilah ... förekommer i förislamsk poesi ... Eftersom titeln användes ofta kortades al-ilah ner till allah, vilket regelbundet understöds i den förislamska poesin"[13]
"Namnet Allah går tillbaka till tiden före Mohammed"[14]
”Ursprunget till detta (Allah) står att finna i förmuslimsk tid. Allah är inte ett vanligt namn som betyder “Gud” (eller “en gud”), och muslimen måste använda ett annat ord eller en annan syftning om han önskar hänvisa till någon annan än sin egen särskilda gudom.” [15]
Dr. Kenneth Cragg, den förre redaktören för den prestigefyllda akademiska tidskriften Muslim World och en enastående västerländsk islamforskare, vilkens arbeten publicerades av Oxford University, kommenterar:
”Namnet Allah förekommer också i arkeologiska och litterära lämningar från det förislamiska Arabien” [16]
Dr. W. Montgomery Watt, som var professor i Arabiska och i Islamska studier vid Edinburgh University och gästprofessor i Islamiska studier vid College de France, Georgetown University, och University of Toronto, har ägnat omfattande forskningsinsatser gällande Allahs förislamiska bakgrund. Sammanfattningsvis säger han:
"På senare tid har jag blivit allt mer övertygad om att en korrekt förståelse av Mohammeds karriär och av Islams ursprung måste kopplas till kulten i Mecka av Allah som ”höggud”. I en bemärkelse är det en form av hedendom…”[17]

7 Fiqh us-Sunnah vol.5 sid.122, och Bukhari vol.2:635 sid.371-372

8 Fiqh vol.5 sid.131

9 Bukhari vol.2:482 sid.273

10 Litteratursammanställningen i detta avsnitt är inte min. Jag hittar tyvärr inte hänvisningen till källan. Det vikigaste är dock att den är korrekt!

11 Encyclopaedia Britannica, I:643

12 Encyclopaedia of Islam, ed. Gibb, I:406

13 Encyclopaedia of Islam, eds. Lewis, Menage, Pellat, Schacht; Leiden: E.J.Brill, 1971, III:1093

14 Encyclopedia of World Mythology and Legend, "The Facts on File", ed. Anthony Mercatante, New York, 1983, I:41

15 Encyclopedia of Religion and Ethics, ed. James Hastings, Edinburgh: T & T Clark, 1908, I:326

16 The Call of the Minaret, New York: OUP, 1956, p.31

17 Mohammad's Mecka, s.vii. Läs också gärna hans artikel, "Belief in a High God in pre-Islamic Mecka", Journal of Scientific Semitic Studies, vol.16, 1971, sid.35-40

Caesar Farah sammanfattar i sin bok om Islam diskussionen om den förislamska betydelsen av "Allah" med att skriva:
"Därför finns det ingen anledning att acceptera idén att Allah kom till muslimerna från judarna och från de kristna." [18]
Att Allah var en hednisk gudom i förislamisk tid är ett oomstritt faktum. I stort sett alla forskare med fackkunskaper i Mellanösterns religiösa historia är eniga om att tillbedjan av månguden sträckte sig långt bortom den arabiska halvön. Hela den fruktbara halvmånen var inbegripen i måndyrkan. Bitarna faller på plats och vi förstår delvis varför Islam var så framgångsrikt i början bland de beduinstammar som traditionellt tillbad månguden Allah. – De bytte inte tro! Både på flaggor i hela det muslimska området och på moskéer över hela världen kan vi se månskäran, symbolen för den gamla tron som lever vidare: allt minner om den tid när månguden Allah tillbads i Mecka.
"Under en resa till Washington DC kom jag I samspråk med en muslimsk taxichaufför från Iran. När jag frågande honom: "Varifrån kommer Islams symbol, nymånen?", svarade han att det var en forntida hednisk symbol som användes over hela Mellanöstern och att när muslimerna använde denna symbol så hjälpte detta dem att omvända befolkningen i hela området. När jag påpekade att själva namnet Allah användes om månguden i den förmuslimska kulten i Mecka, så höll han med om att så var fallet. När jag sedan påpekade att religionen och Mohammeds Koran kunde förklaras utifrån den förislamiska kulturen, med dess sedvänjor och religiösa idéer, så höll han med om detta! Han gick ännu längre och berättade att han var en universitetsutbildad muslim som vid denna tidpunkt I livet försökte förstå Islam utifrån ett vetenskapligt synsätt. Som ett resultat av detta hade han förlorat sin tro på Islam. De förislamiska rötternas betydelse kan inte överskattas."[19]

Islam bygger sin autenticitet på kristendom och judendom. Den lånar dessa religioners auktoritet för att därmed bygga upp en egen. Därför är det oerhört viktigt att visa att islams rötter och dess gudom Allah inte alls är judiskt-kristen!

För att bättre förstå islams rötter måste dock vi söka oss bortom karavanseraiernas religion. Det finns element som bara kan komma från ett håll: från navet och hjärtat i handeln – Indien och därmed hinduismen.

Det indiska inflytandet

Mängder av arkeologiska och litterära fynd visar att indiska hamnar, vid Tamil Nadu, Malabar, Maharashtra, Gujarat, Sindh och Makran deltog i en livlig handel redan 3000 år f.Kr. I den handeln ingick Kina, Malaysia, Indonesiern, Sri Lanka och Indien å ena sidan och nuvarande Iran, Arabien, Egypten, Etiopien, Främre Orienten och Europa å den andra. Jordbruks-, mineral- och industriella produkter från Indien utgjorde lejonparten i denna handel. Kolonier av indiska köpmän fanns runt hela Röda Havet, och Persiska viken. Samtidigt fanns det naturligtvis kolonier av arabiska, persiska, etiopiska, egyptiska och syriska köpmän vid de indiska hamnstäderna. Den författare jag läst noterade att arabiska och etiopiska köpmän fanns i större antal i Indien än de övriga nationaliteterna.
Arkeologiska undersökningar visar bortom alla tvivel att Sindh (Indien), Baluchistan, Makran, Fars, öarna i Persiska viken och Arabia Felix var del av samma handelskultur. Handelsrelationerna kom att påverka vissa folk mer än andra. Sabéerna[20] från

18 Islam: Beliefs and Observations, New York: Barrons, 1987, sid.28

19 Som ovan sid..52-53

20 Läsövning ur Nordisk familjebok 1800-talsupplagan: Hiinjarlter, ett folk, som redan omkr. 700år f. Kr. antagligen var det herskande i syd vestra Arabien eller J e in e n i vidsträcktare mening (d. v. s. nuv. Jeinen (Yemen idag) jämte de öster derom liggande kustlanden Hadrainaut och Mahra). Enligt arabiska källor utgjorde himjarerna den äldre grenen af de jahtaniska sabeerna, emedan deras stamfader, Hfinjar (af Arab. dhmar, röd; så kallad för sin kärlek till röda kläder), var äldre son af Abd-sj eras, benämnd Saba. Den yngre sonen, Kali la n, grundlade en annan gren. Bägge innefattas de egentligen under namnet sabcer (ej

nuvarande Yemen var särskilt kända sin omfattande handel med Indien. Själva hade de etablerat kolonier längs hela den indiska västkusten. De trodde på själavandring och återfödelse av yogin. Märkligast av allt är vad de kallar grundaren av sin religion för: Bûdasp. Den mytiske ledaren är ingen annan än Siddharta Gautama, Buddha, sammansatt med Bodhisattva.[21] - Indiens återfödda frälsargestalt!

När man studerar polyteistiska religioners rötter och de olika gudomarnas inbördes förhållanden blir man ofta förvirrad! Föreställningarna vävs samman, liksom namnen! Man lånar friskt favorittankar från andra och applicerar det på sin egen husgud.

Detta fenomen kom att starkt prägla karavanreligionen i Mellanöstern: Det långvariga handelsutbytet och resandet mellan handelns knutpunkter ledde till ett omfattande kulturutbyte. Den polyteistiska anden är inklusiv: Som ett andens toffeldjur svälljer den alla idéer den möter och införlivar dem i sin egen lära. Den vinner anhängare genom att införliva idéer och symboler i sin egen kult,[22] hur motsägelsefulla de än är. Polyteismen är en väv mer än en logisk tankekedja. Ett utmärkt exempel på detta är Islam.

Som monoteister med en Herre som ställer exklusiva anspråk (som:

> *"Du skall inte ha andra gudar vid sidan av mig"* och: *"Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig"*)[23].

har vi svårt att förstå den lätthet med vilken polyteister omfattar och innefattar varandras gudar, ritualer och föreställningar.

Samtidigt har den polyteistiska anden vissa favoritidéer och myter som den för fram i alla sammanhang och i alla tider där den tillåts dominera. Satans idéer är få men effektiva: Favorittanken kommer ur hans eget uppror. På sanskrit lyder den: "Tat tvam asi" Det är du, dvs. du är själv gud. Detta är hinduismens högsta insikt. (Planterat i fransk jord kallade Jean-Paul Sartre det för att vara objekt i den s.k. Existentialismen.)

---

att förvexla med sabier), men sedan Håriterråish, Himjars afkomling i 15:de ledet, i 2:dra årh. f. Kr. gjort sig till obestridd herre öfver Jemen, förekomma hos historiska författare båda uttrycken, sabeer och himjarer, såsom fullkomligt liktydiga namn på ett och samma folk. I grekiska källor omtalas himjarerna under namnen homeriter och sabeer. Att det himjariska väldet under flere århundraden varit blomstrande och egt en viss kultur derom vittna icke blott de än i dag bestående fornlemningarna af slott,dammar och andra byggnader, utan äfven den i jämförelse med de arabiska stammarnas vanligtvis nomadiserande lif karakteristiska indelningen i fasta förvaltningskretsar, michläf, samt slutligen äfven de s. k. himjariska inskrifterna (se nedan). De förnämsta städerna voro Marjäb (Arab. Mar ib) 1. Saba, S af är och Såna. hvilka efter hvarandra voro konungarnas, eller, som de från Harits tid kallades, tubbas, residens. Enligt Philostorgius (Hist. eccles. lib. III) skola himjarerna redan i Konstantin II: s tid (337-361) af en inder Teofilos omvändts till kristendomen, men enligt andra berättelser skall detta hafva skett först under Anastasius (491-518). Den siste och historiskt mest bekante af de himjariska tubba, Dunuås, i grekiska och syriska källor kallad Dimion, Dimnos (490-525),förklarade sig straxt efter sin tronbestigning vara en ifrig anhängare af de sedan lång tid i Jemen bofasta judarnas läror och anställde bland de kristna ett förfärligt blodbad, som blef upphofvet till det himjariska väldets störtande. De kristna vände sig nämligen med bön om hjelp till kejsar Justinus I (518-527), och på dennes uppmaning företog den kristne konungen i Axuin (i Abessinien) Nedjäsji eller,enligt andra, hans efterträdare Adad ett härtåg mot Jeineri, hvilket slutade med landets fullkomliga underkufvande. Omkr. 575 kallade de förtryckta himjarerna perserkonungen Anusjirvän till hjelp, och efter fleråriga strider lades Jemen, omkr. 597, under det persiska riket. 629 inkräktades Jemen af de islamitiske araberna.

21 First Encyclopaedia of Islam, op. cit, Vol. II, p. 770.

22 Kristen tro är exklusiv i den bemärkelsen att framställer Jesus som Guds enda väg till frälsning. Det finns dock exempel på när kristen mission agerat inklusivt. De exempel jag kommer att tänka på nu är båda katolska: Jesuitmisionen i det medeltida Kina och missionen i Sydamerika, där folkliga föreställningar vävdes in i den katolska tankevärlden och kulten.

23 Bland en mångfald samstämmiga Bibelord citerade jag 2Mos20:3 och Joh14:6

Hinduismen: Islams rot och stam[24]

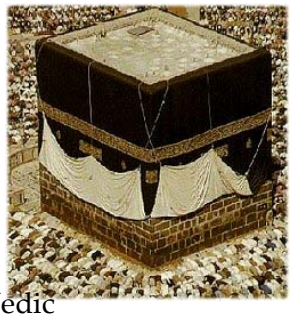

Historiska källor visar att hinduer gärna vallfärdade till Mecka. Den muslimska historikern Firishta, skriver:
"Innan islams uppkomst vallfärdade de indiska braminerna alltid till Mecka för att tillbe avgudarna där" och han cirar tid gare historiker.."[25]. En berättigad fråga är naturligtvis: Varför vallfärdade hinduerna till Mecka? Det finns inget som förvånar betraktaren så mycket som det starka hinduiska inslaget i islam! Mecka var ett klassiskt pantheon, ett mångguda-tempel där över trehundra olika gudomar tillbads. I sin essä "Vedic Past of Pre-Islamic Arabia" belyser den hinduiske teologen Aditi Chaturvedi på ett initierat sätt islams hinduiska rötter. Han citerar arabiska poem, skrivna tusentals år innan islam som ärar Indien som arabernas andliga hemland. Här nämns de vediska skrifterna och fyra centrala gudar. Jag citerar bara en bit:

> "O Hind (Indien) du gudomliga land, hur välsignat är inte du! Du är den av Gud utvalda till att välsignas med kunskap…..
> "Gud gläder sig vid var människa som följer med sina händer sänkta de Vediska skrifternas väg där hans gudomliga föreskrifter nedtecknats."
> "Flödande av (gudomlig) kunskap är SAM och YAJUR, erhållen vid skapelsen. Därför bröder, respektera och följ Vedaskrifterna, frälsningens vägvisare."
> "De två andra, Rig och Athar lär oss brödraskap. Skuggad av deras strålglans flyr mörker till evighet."

Poemet är skrivet i nuvarande Saudiarabien 1850 f. Kr av en hinduisk arab och visar på det klara inflytande Indien hade över området.

I Makhtab-e-Sultania biblioteket i Istanbul finns en berömd avskrift av en guldplatta som hänger inne i Kaban i Mecka. Den står att läsa på sid. 315 i en volym känd som "Sayar-ul-Okul" Den hänvisar till den indiske kungen Vikramaditya 375-414 e. Kr. Verserna är skriva av Jirrham Bintoi på 450-talet e.kr. och prisar den indiska civilisationen som kommit till Mecka. En ungefärlig översättning till svenska lyder så här:

> "Lyckliga var de som föddes och levde under kung Vikrams regim. Han var en ädel, generös och plikttrogen härskare, hängiven sina undersåtars välgång. Vid den tiden var vi araber okunniga om Gud och förlorade i sensuella njutningar, komplotter och grymheter grasserade. Okunskapens mörker omslöt vårt land, som mörkret vid en nymåne. Som lamm, kämpande för sina liv under vargens tassar var vi araber fångade av okunnigheten. Men nuets gryning och behagliga ljus av upplysning är resultatet av den ädle kung Vikramadityas favör, vilkens välvilligt övervakande öga inte förlorade oss ur sikte, trots att vi var främlingar. Han spred sin heliga religion bland oss och sände till oss lärde vilkas briljans lyste som en sol från hans land till vårt. Dessa lärde och förebilder ge-

24 http://www.hinduism.co.za/kaabaa.htm

25 Tārîkh-i-Firishta Nawal Kishore Press, Lucknow, 1933, Vol. II, sid. 498 , "The subject is full of interest, opens an extensive field of investigation for the Oriental antiquary, as leading to the development of the history of a period at which India and Egypt were closely connected…"

> nom vilkas välvilja vi åter gjordes medvetna om Guds närvaro, som introducerade oss för Hans heliga närvaro och ställde oss på sanningens väg, hade kommit till vårt land för att predika sin religion och att överföra till oss kunskap, på kung Vikramadityas befallning."

För den som vill läsa den arabiska texten i latinsk transkription så lyder den som följer:
"Itrashaphai Santu Ibikramatul Phahalameen Karimun Yartapheeha Wayosassaru Bihillahaya Samaini Ela Motakabberen Sihillaha Yuhee Quid min howa Yapakhara phajjal asari nahone osirom bayjayhalem. Yundan blabin Kajan blnaya khtoryaha sadunya kanateph netephi bejehalin Atadari bilamasa- rateen phakef tasabuhu kaunnieja majekaralhada walador. As hmiman burukankad toluho watastaru hihila Yakajibaymana balay kulk amarena phaneya jaunabilamary Bikramatum".

Detta innebär att det indiska imperiet under denna period sträckte sitt inflytande över den arabiska halvön och dessutom hade ett avgörande religiöst inflytande över halvöns befolkning. Inskriptionen hävdar att det var just kung Vikram som fördrev mörkret. Vilken den tidigare religionen än må ha varit så lyckades predikanterna sprida den vediska (hinduisk, baserad på Vedaböckerna) filosofin, livsstilen och religionen på den arabiska halvön.
Den som läst sin historia vet vilket avgörande inflytande araberna hade för upplysningen i Europa genom att lärdom och kultur överfördes till oss efter korstågen. Vi har allmänt antagit att detta berodde på att araberna, genom sin handel med öst kommit i kontakt med indierna. Men fram tonar i och med denna inskription en annan bild. Det är i så fall snarare så att indierna överförde kultur, filosofi och religion till araberna genom att grunda skolor, akademier och kulturcentra bland araberna på ungefär samma sätt som vi inom Livets Ord gör just idag!
Kopplingen med hinduismen får oss också att förstå ursprunget till de religiösa sedvänjor och föreställningar knutna till Kaban som vi tidigare trott var av lokalt arabiskt ursprung. Den ovan citerade antologin Sayar-ul-Okul anses vara den mest auktoritativa samlingen av klassisk arabisk poesi. Den första moderna utgåvan publicerades 1864 i Berlin, vilken åtföljdes av en omtryckning 1932 i Beirut. Den ger oss en god bild av det sociala livet, sedvänjor och stämningar i det antika Arabien. Vi finner också i denna bok en omfattande beskrivning av helgedomen i Mecka, staden och den årliga marknad som människor vallfärdade till, som kallades OKAJ. Denna marknad var huvudsakligen inte en slags karneval utan ett forum för eliten där de kunde diskutera sociala, kulturella, religiösa och politiska aspekter av den vediska litteraturen som då dominerade halvön. De beslut som fattades vid dessa möten ansågs vägledande i hela Arabien.[26] Det vi ser i Mecka är alltså en avspegling, inte av den antika arabiska religionen utan av Varanasi-traditionen i Indien.[27]

26 I denna form av synoder fattas avgörande beslut ännu inom Islam, se mer längre fram!

27 http://varanasi.nic.in/

Huvudhelgedomen både Varanasi och Mecka är/var Shivatempel. Ännu idag kan antika Mahadev (Shiva) emblem ses kring Kaba och det är Shankara (Shiva)-stenen som muslimska pilgrimer vördnadsfullt kysser i Mecka! Som vi sett ovan var det kung Vikram som etablerade hinduismen på den arabiska halvön. Han var känd för sin hängivna tillbedjan av herren Mahadev (Shiva). Det är rimligt att tänka sig att han som etablerade religionen också byggde templet! I Indien är alltid nymånen avbildad vid Shivas panna. Eftersom den associerades med populära kulter som karavanseraiernas måndyrkan och Shivaemblemet i Kaba så blev den också symbolen för Islam.

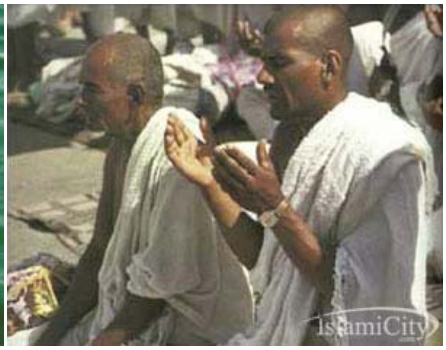

Låt oss se på fler sedvänjor: När pilgrimen närmar sig Mecka ombeds han raka sitt huvud och sitt skägg och att klä sig i en helig klädnad som består av två vita sömlösa tygstycken. En ska bäras runt midjan och den andra över skuldrorna. Båda dessa ritualer är kvarlevor av de gamla vediska traditionerna för hur man skulle träda in i ett hinduiskt tempel – ren och en vit sömlös klädnad. Pilgrimen till vänster är hindu i Varanasi och de till höger är muslimer i Mecka!

Enligt Encyclopaedia Britannica[28] hade Kaba 360 avgudabilder. Traditionen berättar att en av de bilder som förstördes när platsen stormades var bilden av Saturnus, en annan av bilderna var av Månen och åter en annan av Allah. Detta visar att araberna tillbad planeterna före islam. I Indien är fortfarande ”Navagraha puja”, dvs tillbedjan av de nio planeterna levande. Två av dessa nio är Saturnus och Månen. Shiva är förbunden med floden Ganges. Där hans tempel är måste den heliga floden Ganga finnas. Vad har då ett Shivatempel i ett ökenland för motsvarighet? Nära Kaba finns den heliga Zam-Zamkällan! Dess vatten anses heligt och precis som i Varanasi tar pilgrimer med sig detta vatten i flaskor. Vandringen sju gånger runt Kaba sker bara där inom islam och de angränsande religionerna. I ingen annan moské lever denna sedvänja eller i någon närliggande religion. Det finns bara en plats till där cirkelvandring än idag är en del av den religiösa ritualen – och det är i de hinduiska Shivatemplen där cirkelvandringen noggrant genomförs, sju varv runt shivlingan.

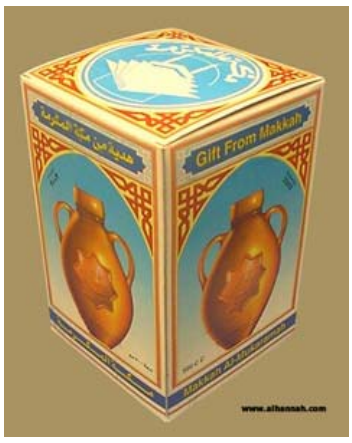

Ordet Allah är kommet från sanskrit, de vediska

28 Uppslagsord ”Kaaba”

skrifternas språk. I sanskrit är Allah, Akka och Amba synonymer. De står för en kvinnlig guddom eller moder. Termen ”allah” finns i sanskrithymner som anropar gudinnan Durga, också känd som Bhavani, Chandi och Mahishasurmardini. Det islamska ordet för Gud är alltså inte en innovation utan ett tilltal till gudinnan ur sanskrit som övertagits av först månkulten och sedan av islam. Allah betyder moder eller gudinna eller modergudinna. Se avsnittet om moderns plats i Islam, längre fram! Helt plötsligt öppnar sig en hel värld av paralleller! Den specialintresserade kommer att finna tusentals samband. Själv ska jag bara peka på några som ytterligare befäster tesen:

Ordet ”Namaz” för rituell bön är troligen en sammansättning av två rotord i sanskrit ”Nama” och ”Yajna”. NAMa-yAJna betyder att böja sig och tillbe. Vilket är en beskrivning av den muslimska rituella bönen. Att recitera Namaz fem gånger om dagen kommer från den vediska ritualen kallad Panchmahayagna (fem-daglig-tillbedjan = Panch-Maha-Yagna), vilket är del av den dagliga, föreskrivna vediska ritualen för alla troende. Det finns texter på Kaba som ingen får se. Det ryktas bland forskare om att dessa är just på sanskrit, hinduismens heliga språk.

När den hinduiske teologen Swami Krishnananda förklarar fastan dagtid under Shivas fest Sivaratri låter det såhär:

> ”Vi fastar dagtid och vakar under natten.[29] Tanken är att vi ska kontrollera förnimmelserna som representerar vårt sinnes utåtriktade tendens, symboliserat i fastan och vi kontrollerar också det tantriska slöa sömntillståndet som vi är underkastade varje dag. När dessa två böjelser övervunnits så trancenderar vi från de medvetna och de undermedvetna nivåerna av vår personlighet och når nivån av övermedvetande.”.

Han säger i ett annat sammanhang om samma fest:

> ”Tillbedjan av Shiva är starkt förbunden med natten i en i högsta grad andlig och mystisk förbindelse.”[30]

En västerlänning slås av att muslimer är dygnsvändare: Att de gärna är uppe till fyra-fem på morgonen för att sedan sova långt in på eftermiddagen. För judar och kristna däremot är morgonen och dagen laddade med hopp, Gudsnärvaro och tillbedjan.[31]

> *”Ni är alla ljusets barn och dagens barn. Vi tillhör inte natten eller mörkret. Låt oss därför inte sova som de andra utan hålla oss vakna och nyktra. Ty de som sover, de sover om natten, och de som berusar sig är berusade om natten.*

[29] Swami Krishnananda http://www.dlshq.org/religions/sivamystic.htm
[30] Swami Krishnananda http://www.swami-krishnananda.org/fest/fest_03a.html
[31] Läs t.ex. Ps5:4, 30:6, 46:6, 63:2,Rom13:12, 1Tess5:4-8, 2Petr1:19 Jfr med Jes17:14, Joh9:4,

> *Men vi som hör dagen till, låt oss vara nyktra, iförda tron och kärleken som pansar och hoppet om frälsning som hjälm."* 1Tess5:5-8.

Det är möjligt att det vi ser i muslimska kretsar är just detta: Natten är den tid då deras gud möter dem, liksom deras symbol, månen är nattens tecken.

Dessutom praktiseras fyra ytterligare fastor inom hinduismen.[32] För samtliga gäller att de avbryts nattetid och att de är kopplade till månens position, något som vi tidigare trodde var av muslimskt ursprung. Dessa urgamla högtider firas på platser som tidigare haft livliga handels- och därmed kulturförbindelser med arabiska halvön!

För att kunna etablera sin nya religion var Mohammed tvungen att ta avstånd från hinduismen. Samtidigt plockade han upp element och förändrade dem för att passa sina syften.[33] Listan på hans förändringar är intressant – liksom de punkter där han behöll hinduismen! Låt oss bara ta upp några!:

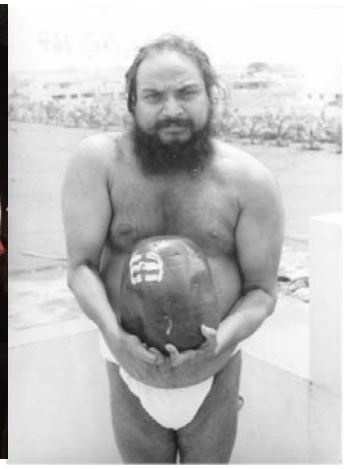

Mohammed förstörde de 360 gudabilderna men Shivas sten i Mecka varken kunde eller ville han röra – i stället kysste han den! Shivas sten var så helig för honom att den man som givit sig ut för att förinta avgudadyrkan kysser och böjer sig för den största avguden i Mecka. Senare slog hans efterföljare sönder stenen för att därefter i ånger infatta den i silver och åter placera den i hörnet av Kaban. Den heter Hadjar al-Aswad eller Sangey Aswad. Aswad kommer från sanskrit och betyder icke-vit eller svart sten. Bilden tv föreställer Shivalingan, en symbol för Shivas manliga könsorgan i Kaban, Mecka. I bilden th ser vi en indisk yogi som bär på en Shivalinga idag.

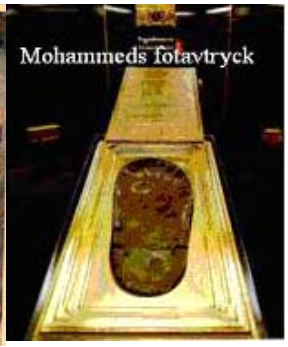

Den främsta reliken i templet var alltså guden Vishnus fotavtryck. Den finns bara bevarad på två andra ställen i världen.

Vishnu är enligt hinduerna den gode och milde bevararen av universum. Han har uppträtt i nio olika inkarnationer genom tiden. De senaste var Krishna och Buddha. Man väntar på hans tionde och sista inkarnation, Kalki.[34] I tvåhundra år har männi-

[32] http://www.webindia123.com/kerala/festivals/fasts.htm

33 Som ni kommer att få se är det en genomgående taktik vid alla religionsmöten: Att presentera Islam som ersättningsreligionen.

34 Kalki ska komma ridande på en vit häst – gissa hur Mohammed avbildas? Muslimska apologeter hävdar naturligtvis att Mohammed är denna sista inkarnation, se http://www.therevival.co.uk/articles/hindu_scripturehtm.htm

skor vallfärdat till Vishnus fotavtryck i Mecka när Mohammed intar templet. Föreställningen är så djupt rotad att Mohammed inte vill eller kan utrota den. Hans efterföljare ersätter Vishnus fotavtryck med Mohammeds eget

Så låt oss alltså skriva om historien!

Historien nedan är inte sann, men tämligen sannolikt!
På 400-talet e.kr sände kung Vikram av Gupta missionärer till den arabiska halvön. I karavancentrat Mecka på vägen mellan Afrika och mellanöstern gjorde de en strategisk satsning. De byggde upp ett hinduiskt kulturcentrum kring det Shivatempel som troligen redan fanns där. Kring Shivatemplet fanns allt som förknippas med dyrkan av honom: årliga vallfärder i vit tvådelad klädnad, ceremoniell vandring runt Shivas sten, nymånen som symbol, kulturella och religiösa symposier och heligt vatten. Som främsta relik i Mecka hölls det fotavtryck av guden Vishnu som förvarades i templet.[35] Eftersom Mecka var det stora karavancentrat räknade kung Vikram med att utöva ett kulturellt och religiöst inflytande i hela Mellanöstern men inte bara det: Centret i Mecka var den språngbräda från vilken man skulle erövra den väldiga afrikanska kontinenten. Med indierna kom stadskulturen och den stora världen till de arabiska nomadstammarna. Liksom i varje hinduiskt område hade varje familj ett eget altare med bild av en hinduisk gudom. Templet var en arkitektonisk presentation av en rad teorier som praktiskt taget täckte in hela skapelsen (t.ex. kemi, fysik, kosmologi och medicin). I centrum fanns den åttkantiga piedestalen tillägnad Brahma – världsskaparen. Namnet har förvanskats och den heter idag Maqam-E-Ibrahim, en enkel kosmetisk anpassning till Abraham och judendomen. Det fanns hundratals lokala tempel med var sin uppsättning av hinduiska gudabilder. Qurayshistammen fick en särställning som överlåtna Allah (Durga) och vården av Shivasymbolen, stenen i Kaba. De bildade arabernas braminkast. Mohammeds farbror Umar-Bin-E-Hassham som förestod templet i Mecka var med säkerhet präst och bramin! Ett år vann han poesitävlingen under OKAJ-festivalen och hans bidrag finns bevarat. Dikten lyder så här:

> *"Den man som öder sitt liv i synd och avgudadyrkan eller förslösar det i lättja och vrede – om han till sist förtröttas och återvänder till rättfärdigheten, kan han väl bli räddad? Men om han då, blott en gång tillbeder Mahadeva (Shiva) med rent hjärta så skall nå den yttersta andligheten. O herre Shiva byt hela mitt återstående liv för en enda dags pilgrimsvandring i Indien. Där kan man nå frälsning. En enda pilgrimsvandring där är goda gärningar nog och försäkrar mig gemenskap med de i sanning stora!"*

När Mohammed erövrar Mecka och intar templet, tycks han bekämpa tillbedjan av 359 av Kabans gudar och upphöjer tillbedjan av den 360: e – Allah. Han inför det som närmast ser ut som polyteistisk monoteism, om en sådan tanke nu är möjlig. Det är mot detta innevånarna i Mecka gör uppror – mot detta och mot kulturlösheten: De som nått en hög grad av förfining och kultur drivs nu tillbaka till stenåldern av illitterata beduinstammar. Mohammed blir för dem en slags arabernas Pol Pot och hans stammar liknar 70-talets Röda Khmerer som dödade varje utbildad människa. Karikatyren föreställer Pol Pot och de kraniehögar som rörelsen staplade.

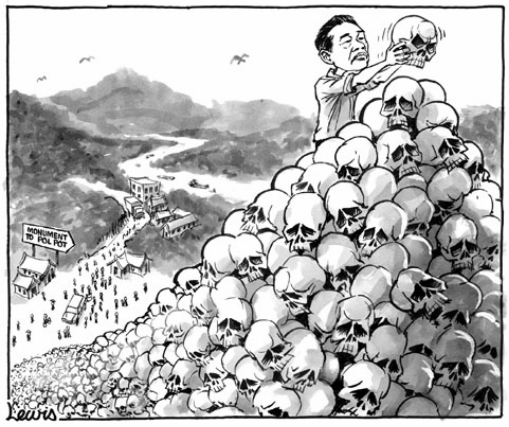

35 Ur den antika vediska skriften Harihareswar Mahatmya . Se http://www.geocities.com/Athens/Atlantis/3425/page123.htm

dag hävdar alltså att islam att deras religion innebär en fullbordan och fullkomning av judendom och kristendom. När de gör detta känner de inte sin egen historia och sina egna rötter. Platsen de vänder sig mot i bön och platsen de vallfärdar till är tillägnad krigsgudinnan Allah/Durga som lånat namn åt karavanseraiernas månkult. Där ger de förstöraren Shiva sin hyllningskyss, vandrar runt den deistiske skaparen Brahmans fundament och reliken av bevararen Vishnus fotsteg. Islams rot och stam är alltså traditionell polyteism och dravidisk hinduism. Den är det ursprung Mohammed både gör uppror mot, förändrar och hämtar kraft och inspiration ur.
Det som verkligen visar att Allah är en av de "gamla" gudarna och att islam är förankrat i polyteismen är det enkla faktum att Muhammeds motståndare aldrig anklagade honom för att komma med en ny lära. Han lyfte helt enkelt fram en av de kända gudarna och gjorde denne stor.[36]

Kanske måste historien börja ännu tidigare: Historiska lämningar från både Iran och Irak visar att det fanns tempel tillägnade både Kali och Shiva i området och inte bara tempel utan en dominerande hinduiska kultur många tusen år tillbaka i tiden. Själva ordet "Iran" betyder Ariernas land. Naturligtvis hade de också ariernas tro – vedisk hinduism. Vi kanske bör tänka oss att Abraham, fostrad som hindu, kallades av Gud att bryta upp från sitt folk och sin religion för att lära känna den levande Guden. Shivasymbolen här intill kommer från just det område som hans far Tera tog honom till. Om hinduismen och karavanreligionen är islams rot och stam har religionen yttre uttryck från helt andra källor. Vi börjar dock i Egypten! Det är nämligen här vi hittar inspirationen till den monoteistiska revolutionen.

Att dra lärdom av historien

Encarta Encyclopedia, Bridgeman Art Library, London/New York

Ingenting kan ha påverkat Egypten på det sena 1500-talet och framåt mer än den ödesdigra kraftmätningen mellan landets tio huvudgudar, nämnda i den egyptiska dödsboken och Jahwe, Abrahams, Isaks och Jakobs Gud. Historien finns återgiven i de 13 första kapitlen av 2:a Mosebok, med återblickar i andra böcker. Plåga efter plåga visade deras gudars maktlöshet mot Jahwe. Det är i ljuset av denna konfrontation vi måste se Ekhenatons (alt stavning Echnaton) monoteistiska revolution.Farao Akhenaton[37] eller Ekhnaton, regerade 1353-1337 f.Kr). Ekhenaton var son till Amenhotep III och Tiy. Han var gift med Nefertiti, känd från berömd skulptur. Ekhenaton var den siste store faraon i den 18:e dynastin. Han regerade Egypten 200 år efter Moses. Det som gjort honom känd för eftervärlden är hans monoteistiska revolution. Han valde ur den egyptiska gudavärlden, solguden Aton som han kom att identifiera sig med. Han trodde att solguden var den överallt närvarande anden och världens ende skapare. För att visa Aton sin hängivenhet bytte han namn till Akhenaton som betyder "Aton är tillfreds". I efterskriften kallas han en totalitär, religiös fundamentalist.[38] Han flyttade huvudstaden från Thebes till Akhetaton (idag Tell el-Amarna), där en ny stad byggdes för tillbedjan av Aton. Han beord-

36 Muhammed tar själv upp fadäsen med de tre gudinnorna i Sura17:73-75 och 22:52-53. Man kan f.ö. fråga sig hur satan har kunnat influera en skrift som sägs vara felfri…

37 http://mars.acnet.wnec.edu/~grempel/courses/wc1/lectures/03akhenaton.html

38 http://susning.nu/Akhenaton

rade att alla spår av de andra gudarna skulle raderas ut och kan förde en bitter kamp mot de mäktiga präster som försökte bevara kulten av statsguden Amon. Den monoteistiska revolutionen ledde till en förändring av konsten som från att ha varit stiliserad blir mer naturalistisk, som ses av skulpturen av kungaparet ovan. På samma sätt utvecklades en helt ny litteratur. Denna kulturella blomning överlevde inte Eknatons död. När hans svärson Tutankhamon blev regent flyttade han tillbaka huvudstaden till Thebes och återinförde den polyteistiska religionen och den ritualiserade konsten. Utan att kunna belägga detta så tror jag att faraons monoteistiska revolution levde kvar i den muntliga traditionen i grannlandet Arabien och särskilt då bland karavanfolket, som Mohammed tillhörde med sina ständiga kontakter med omgivande kulturer. Mohammed hade analyserat revolutionen och sett dess svaghet. Han kopierade den i detalj men en radikal ”förbättring”: han lade inte fingrarna i mellan utan förintade den gamla religionens prästerskap. Därför fanns ingen struktur som kunde hota rörelsen efter hans död.

Judendomen: Hävstången

När Mohammed började bygga sin religion använde han judendomen som grundmodell. Som handelsresande kom Muhammed ofta i kontakt med judar. Det är rimligt att tänka sig att tron på en enda Gud kom från dem och att det blev en viktig del av hans reformation. I början bad Muhammed vänd mot Jerusalem. Bönesättet hade han lärt sig av judarna. Därifrån kom också traditionen att be tideböner (detta hade han också mött inom hinduismen), att be vid vissa tillfällen på dagen.[39]
Det var först när judarna förkastade Muhammed och hans anspråk på att vara profet som han bytte qibla - böneriktning, till Mecka. Troende muslimer ber idag tre till fem tideböner per dygn. Den som besökt ett muslimskt land har knappast missat det! Moskéerna har idag en nisch som visar åt vilket håll de bedjande skall vända sig.
I övrigt kan man säga att de religiösa handlingar som inte har sitt ursprung i arabisk/indisk polyteism, kommer från judendomen. Det gäller renhetslagar som t.ex. förbudet mot svinkött och omskärelsen. Eftersom Muhammed förkastades av judarna blev hans förhållande till dem kluvet: å ena sidan omfattade han stora delar av den judiska tron, å andra sidan är både Koranen och traditionen fylld av hätska utfall mot judarna. Muhammed är en av de tidiga ”antisionisterna” och hans andliga ättlingar agerar ännu i hans anda. I iranska pass står det att man är förbjuden att besöka ”de ockuperade delarna av Palestina”. I skolan ropar än idag barnen i talkörer: *”Död åt Amerika, död åt Israel.”* Islams ande hatar sionismen.

Nestoriansk kristendom m.m.

Vid tiden före Muhammed hade kyrkan börjat delas i olika fraktioner. Ur varje villolära tycks Muhammed ha plockat kärnan och av det byggt en förvriden tolkning. Striden med arianerna som hävdade att Jesus var skapad och därmed lägre än Gud hade ebbat ur men tanken hade fortfarande ett starkt inflytande i kyrkan. Samma position intogs av islam.

39 Se Dan6:10 Under sin första handelsresa reste Muhammed från Mecka till Syrien. Han passerade troligen Jerusalem och tog djupa intryck av besöket.

De s.k. Gnostikerna talade om Jesu skenbara död på korset: att hans inre gudomliga natur bytte plats med t.ex. Simon från Kyrene och att han i dennes kropp stod vid sidan om och skrattade åt judarna och romarna. Bakom detta låg den nestorianska tanken att Jesus hade två från varandra väl skilda naturer. Också detta sögs upp i islam och omarbetades.
Villolärornas inflytande över arabiska halvön visar sig också i att utfallen i Koranen främst görs mot en treenighet bestående av Fader, Son och gudaföderskan, moder Maria. En sådan lära predikades av vissa sekter i området.

Muhammeds egenintressen och ”visioner”.

Muhammeds handlingar rättfärdigas ofta av s.k. visioner:
När värnlösa handelsmän slaktas för att finansiera rörelsen kommer lämpligt nog alltid uppenbarelser som lyfter av honom skulden.[40]
Andra visioner rättfärdigar att han har 11 fruar när andra bara får ha fyra, förutom alla konkubiner och tillfälliga relationer[41]. När han som 51-åring tvångsgifter sig med en nioårig judisk flicka och våldför sig på henne samma dag som hennes föräldrar mördas så försvarar visioner även detta. När han får lust till sin sonhustru ger en annan vision honom rätt att kräva att sonen upplöser sitt äktenskap så att han själv kan äkta flickan.[42] När han fattar agg till en farbror uppenbarar rösten lämpligt nog att denna person även är hatad av Allah. Jag tror även att judehatet, uttryckt i många suror, kom sig av att han avvisades. Vreden ikläds som så mycket annat uppenbarelsens dräkt.
Vi kan fortsätta listan och måla ut en obehaglig bild av en mördare, tjuv och pedofil[43] som rättfärdigar sitt skamlösa liv med uppenbarelser. (Detta bör naturligtvis inte ens antydas i de tidiga kontakterna med muslimer!)

Arabisk nationalism.

Koranen kan egentligen inte översättas. Den är ”given” på arabiska, det fullkomliga språk Allah meddelar sig på och varje översättning förlorar uppenbarelse. Skillnaden är slående om man jämför detta med pingstdagen då den helige Ande översätter evangeliet om Jesus till alla språk![44] Koranen kan inte översättas men Bibeln måste!
Jag tror att stolthet över ursprunget får Muhammed att grunda en egen religion som har sitt fokus i Mecka. Sedan finns två ytterligare faktorer som bidrar till detta. Att få människor att vallfärda till Mecka innebar att han kunde kontrollera och förena rörelsen. Dessutom stod vallfärderna för en mycket stor del av stadens inkomster. Vi ser ju detta i liten skala i vår stad, hur Europakonferensen vitaliserar affärslivet under semestern! Efter att plundringstågen slutat finansierades rörelsen med medel från vallfärderna.

40 http://www.feistymama.com/bp/mohammed.htm och http://www.answering-islam.org/Nehls/Ask/war.html

41 Sura 4:57, http://sinclair2.quarterman.org/archive/2002/09/msg00190.html

42 Sura 33:28, 30

43 http://www.equipministry.com/talkshop/messages/1707.html

44 Apg2:5-11

Lägger man samman dessa, från varandra vitt skilda delkomponenter, så förstår man det splittrade intryck som Koranen gör och religionen ger. Förvirringen beror till en del på att man försökt blanda olja och vatten: I försöket att skapa en slagkraftig religion har man samlat oförenliga ståndpunkter och försökt gifta samman dem.

Sammanfattning: Islams rötter

Hittills har vi alltså sett att Mohammed har kopierat, stulit och modifierat för att skapa sin religion. Sammanfattar vi lånen kort så blir bilden denna:

- Den polyteistiska anden bidrar med själva attityden: att anamma och omfatta element från vilka religioner och tankeströmmar som helst.
- Handelskulturen: viljan att presentera en attraktiv vara och uppnå monopol på marknaden.
- Från den egyptiska revolutionen har han tagit ”den teologiska kuppen” där man ur ett pantheon väljer ut en av gudarna till huvudgud och våldsamt bekämpar de övriga. Han förbättrade konceptet genom minutiösa pogromer på intelligentian och valde en annan huvudgud: månen i.st.f. solen.
- Från karavanreligionen tog han den än idag populära månsymbolen samt dess namn och upphöjde den till överguden.
- Från hinduismen väljer han delar av gudsbilden. Den deistiske frånvarande Brahman smälter samman med förstöraren och skaparen Shiva. Han upphöjde den manliga sexualiteten som i shivadyrkan. Han behåller centrala symboler för hinduismen som pilgrimsvandringen och klädnaden men byter riktningen i cirkelvandringen från motsols till medsols. Tanken på en bodisattva, en profet för varje tid i en stegrande grad av uppenbarelse är också genuint indisk.
- Från shivadyrkan kommer dessutom att söka Shiva på det heliga berget. Som en indisk yogi fick han uppenbarelsen på berget som idag heter Jbl Nuur. Därifrån kommer också fastan dagtid och nattvakan.
- Från judendomen kommer revolutionens frö: tanken på en enda Gud. –det som kom att prägla farao Ekhenaton. Därifrån kommer också en del yttre uttryck som t.ex. renhetslagarna och omgjorda bibliska berättelser.
- Kristendomen bidrar främst med några personer: En omgjord Jesus och en katolsk Maria (som visserligen talar med en dadelpalm, men ändå). Och teologin från idag utdöda sekter.
- Av avgjord betydelse är Mohammeds personlighet och de visioner som han rättfärdigar sina handlingar med.
- Och tillsist måste man lyfta fram den arabiska nationalismen med en schauvinism som inte står Rudbecks efter.

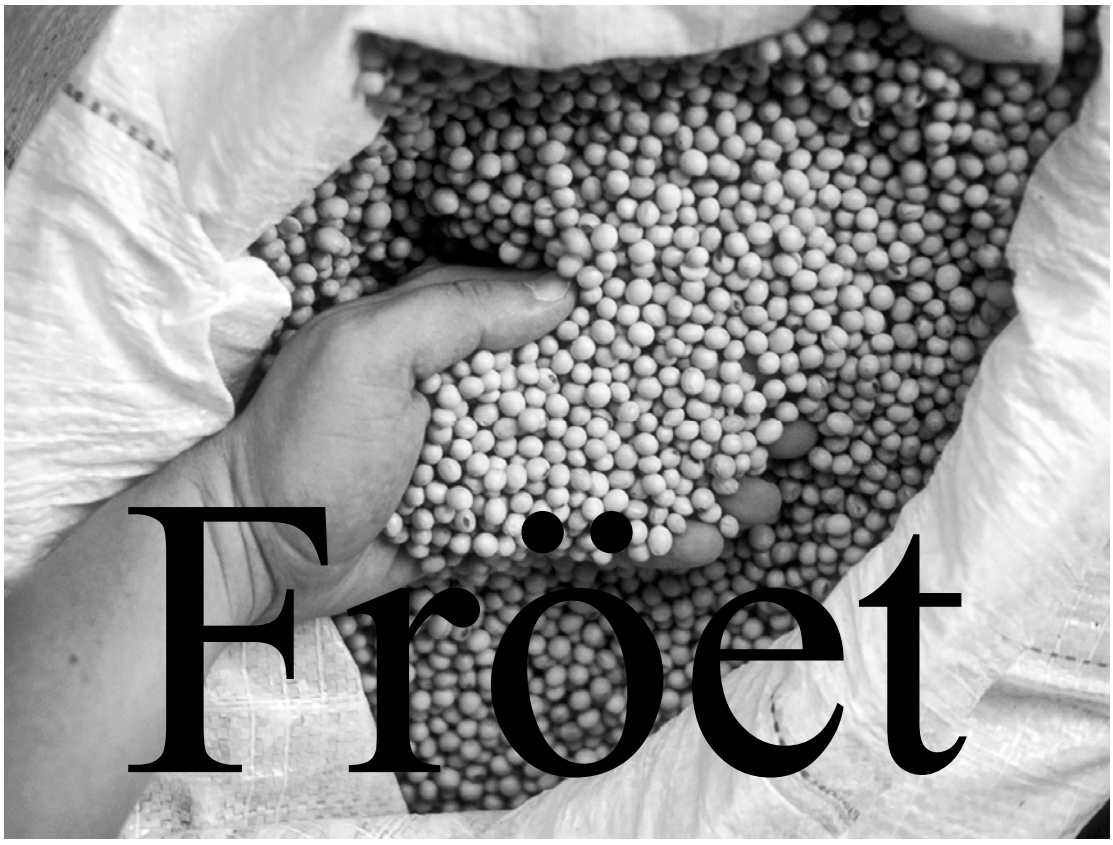

Roten till islam är enkel att finna i de historiska källorna, men var ifrån är själva fröet? För att finna svaret på detta måste vi vända till Bibeln.

> *”En annan liknelse framställde han för dem: ”Himmelriket är likt en man som sådde god säd i sin åker. Men då folket sov, kom hans ovän och sådde ogräs mitt ibland vetet och gick sedan sin väg. När nu säden sköt upp och gick i ax, visade sig också ogräset. Då gick tjänarna till sin herre och sade: Herre, visst sådde du god säd i din åker? Varifrån har då ogräset kommit? Han svarade: En ovän har gjort det. Tjänarna frågade honom: Vill du att vi skall gå och samla ihop det? Nej, svarade han, om ni rensar bort ogräset, kan ni på samma gång rycka upp vetet. Låt båda växa tillsammans fram till skörden. Och när skördetiden är inne, skall jag säga till skördemännen: Samla först ihop ogräset och bind det i knippen som skall brännas upp, men vetet skall ni samla in i min loge."* Matt13:24-30

I liknelserna i Matteus kap 13 liknas säden vid Guds Ord, proklamationen av Guds vilja. Det gör den även i denna: Bonden sår ut säden, dvs. Gud sänder sitt Ord över världen, men medan alla sover kommer en ovän och sår ogräs i åkern. Om säden är Guds Ord så bör ogräset vara ett annat budskap, en annan lära. Säden producerar skörd för himlen, ogräsfröna producerar bränsle för elden.
I mina ögon profeterar Jesus här om församlingens framtida förfall och sådden av villoläror. Situationen i liknelsen stämmer väl på tiden för islams introduktion. Genom Guds tjänare hade evangeliet predikats i hela den då kända världen, säden hade såtts på alla åkrar. Tidigt såddes också villolärorna ut: Vi ser hur Paulus och Johannes skarpt går till rätta med groddarna, de första ansatserna till det som skulle komma, men villolärorna kunde inte utvecklas så länge församlingen var förföljd.

Sömnen: såddens klimat

I 240 år, mellan år 64 och 304 e.Kr gick förföljelsen i vågor. När församlingen genom kejsar Konstantins toleransdekret i april 313 e.Kr blev fridlyst kom den sömn Jesus talade om snabbt över församlingen. Sömnen är inte en brist på aktivitet och yttre framgång, tvärtom! Aldrig hade det funnits så många konvertiter. Det var frågan om en Andens sömn och ytliga omvändelser till en filosofisk Jesus.

- När det blev fint att vara med blev omvändelserna billiga vilket ledde till att världsligheten marscherade in på bred front i församlingen. Att vara romare blev att vara kristen.
- Genom att alliansen mellan staten och kyrkan blev så stark kom biskopar och andra kyrkliga dignitärer att i sak bli statliga ämbetsmän och företrädare för makten.
- När den kristna tron mötte det grekiska tänkandet omvandlades tron till spekulationer och dogmer. Den grekinfluerade kristendomen som erövrade kyrkan förlamade missionen och det andliga livet: Utåt hade den misslyckats att gripa människornas hjärtan både på arabiska halvön och på andra platser. Inåt hade den berövat både församlingen och folket Guds kraft.
- Med världslighetens dominans blommade de förödande lärostriderna ut . Redan under kejsar Konstantin pågick striden om Jesu gudom med arianerna. I flera synoder försökte man bilägga denna och andra tvister och enas om en gemensam bekännelse. Det enkla raka evangeliet som bara kan omfattas i tro omvandlades till dogmer för att tillfredsställa intellektet snarare än hjärtat. Under tiden blev såren för djupa för försoning. När islam kom till både Egypten och Syrien så mötte den en splittrad kyrka, indragen i bittra interna strider, långt mer angelägen om att skada sina bröder än att enas mot en gemensam fiende.
- När detta kombinerades med en ljumhet från befolkningen mot den kristna statsreligionen som pressades på dem, var vägen öppen för erövring.

Historiskt har islams framgångar ända sedan dess varit knutna till andliga nedgångsperioder i kyrkan. Ser vi t.ex. på den senaste vågen som sköt fart för 50 år sedan, så sker den parallellt med en andlig kräftgång i Europa. Det är församlingens sömn som ger islam spelrum. När väckelse, omvändelse och upprättelse griper Guds folk förlorar denna och alla andra religioner sitt fotfäste. Inte ens dödsriket portar kan stå emot bekännelsen av- och livet med Jesus som Herre!

Satans strategi: Ogräset

Innan vi går närmare in på islam som sådan, låt oss titta på ovännens – satans – strategi: Syftet med att så in ogräs är att det ska konkurrera ut det goda utsädet. För att inte gallras bort tidigt ska ogräset likna den goda sådden – Guds evangelium – dock utan att rädda människor ur djävulens klor. Därför gällde det för vår fiende att skapa en religion med många liknande yttre attribut men som ändå förde människan på en annan väg. Vi kan hämta en analogi från växtvärlden:
Vete (tv) är vår största kommersiella gröda.
Kvickrot (th) är vårt mest spridda ogräs, till förväxling lik vetet men utan dess frukt. Eftersom kvickroten aktivt bekämpar vetet genom att utlöparna utsöndrar ett växthämmande medel som får allt annat att tyna orsakar kvickroten odlarna stora ekonomiska skador. Sida efter sida på internet handlar om hur man bekämpar kvickroten utan att påverka vetet.

Flera bibelkommentarer menar att Jesus avser något ännu lömskare: **Dårrepe** eller giftigt rajgräs (Lolium temulentum). Dårrepe är känt för att i äldre tid ha orsakat förgiftningar. Eftersom säden rensades sämre än nu blev dårrepets frukter inmalda i mjölet, vilket framkallade yrsel och illamående. Orsaken är omtvistad, vissa anser att det beror på att fruktämnet ofta är infekterat av en giftig parasitsvamp och andra åter att det beror på ett toxin, alkaloiden temulin, som finns hos själva dårrepet.[45] Då vill inte bara satan passivt konkurrera ut evangeliet. Då syftar han att aktivt skada människan och helst döda henne!

Som strå liknar dessa tre varandra: På samma sätt ser vi inte skillnad mellan den omogna kristna tron och islam. Skillnaden blir desto större när vi jämför kvickrotens magra ax och dårrepets borst med vetets överfulla! En överlåten, andefylld och andeledd kristen är lätt för varje människa känna igen, urskilja och attraheras av!

> *”Nej, svarade han, om ni rensar bort ogräset, kan ni på samma gång rycka upp vetet”*

I liknelsen beslutar sig Gud för att låta ogräset stå kvar för att inte skada skörden. Gud dömer alltså inte islam ännu av omsorg om oss!

[45] http://linnaeus.nrm.se/flora/mono/poa/loliu/lolitem.html

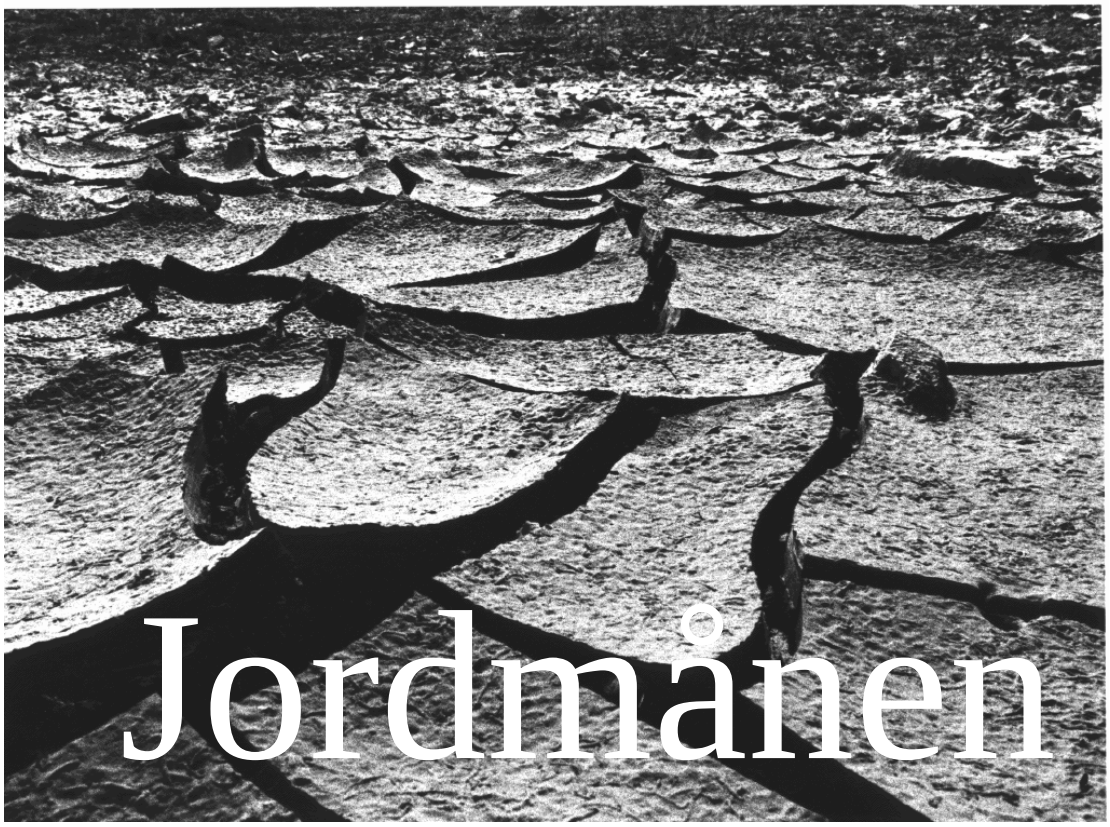

Ibland tycks historien gå i cirklar, mönster upprepar sig och tiden rör sig åter på igenvuxna stigar. Jag ska berätta för dig om en sådan tid som är vår spegel. Kanske kan vi lära oss något av historien och ekot av det förgångna?
Kristendomen nådde Nordvästafrika genom missionärer från Rom. En väckelse spred tron snabbare än någon annanstans i västra delen av imperiet. Kristendomen etablerade sig kraftfullt i Karthago och andra tunisiska städer på 300-talet. Väckelsen rörde främst de latintalande stadsbefolkningarna eftersom missionärerna själva talade detta språk. Enda undantaget var Numidien där väckelsen spreds bland fenicier. De var sjöfarare som kunde tillräckligt mycket latin för att föra evangeliet vidare till sitt folk.
Den Nordafrikanska kyrkan led svårt i vågor av förföljelser under det romerska imperiet. Dessa martyrier kom att prägla församlingens fortsatta utveckling. Berättelser om martyrierna spreds vitt omkring och martyrerna beundrades för sitt mod och sitt vittnesbörd. Den nordafrikanske teologen Tertullianus drev det så långt att han myntade uttrycket: “De kristnas blod är kyrkans utsäde.” Berättelsen om Perpetuas och Felicitas martyrium från 200-talet var en av de mest älskade och Perpetuas dagbok från fängelset är en av den tidiga församlingens skatter. Både Perpetua och Felicitas var unga mödrar med samma öde. Även om Felicitas var slavinna och Perpetua var en fri och välbärgad kvinna delade de tro och övertygelse. De stod sida vid sida i sitt i martyrskapet. Perpetuas sista ord är kända: ”Var fasta i tron och älska varandra.” I den gamla helgonkalendern från medeltiden firade man dem den 7:e mars, vilket ansågs vara deras himmelska födelsedag.

Tre stora kyrkofäder har sitt ursprung i området: Tertullianus, Cyprianus och inte minst Augustinus. Kyrkohistorien behandlar dessa personer och deras gärning utförligt. Alla tre är av betydelse för att förstå islams övertagande av området något århundrade senare. Särskilt intressant är Tertullianus och förnyelserörelsen Montanisterna. Här ekar det förflutna av nutid.

Montanisterna uppstod som rörelse i Mindre Asien. Under ledning av de tre profeterna: Montanus, Priska och Maximilla uppstod en karismatisk rörelse med en för tiden, väldig kraft. Betoningen låg på det profetiska tilltalet, sträng församlingstukt, troendedop, avhållsamhet, spekulationer om Jesu återkomst och ett distanserande från livets glädjeämnen [46]. Sektens opponenter vände sig främst mot deras manér när de profeterade: Fruktan och total letargi övergick i ett tillstånd av okontrollerad galenskap (*akousios mania psyches*). Profeterna talade inte som Guds sändebud (”Så säger Herren!”) utan beskrev sig själva som besatta av Gud.
Sekten fick ett absurt öknamn: *Tascodrugitoe*, det är frygiska och betyder ”näspetare” eftersom man sa att de hade pekfingret i näsan när de bad för att ge ett intryck av att vara nedstämda och missmodiga och därmed fromma.
De ansåg att de hade en högre uppenbarelse: De sa att eftersom Gud inte kunde rädda världen genom Moses och profeterna så inkarnerades Han i jungfrun Maria och i sin Son som predikade och dog för oss. Då Gud inte heller lyckades uppnå världens frälsning med denna andra metod, lät Han den Helige Ande komma över Montanus, Priska och Maximilla. Så gav Gud dessa tre profeter den fullhet som Paulus saknade (de avsåg 1Kor13:9).[47]
Vi kan naturligtvis förfasa oss över dem och deras tro men vi måste hålla i minnet att detta sker innan mycket av det som vi anser för sant blivit fastlagt och klart och innan Nya Testamentet sammanställts och spritts.
När sedan denna vildvuxna sekt Rom sker något intressant! Den filtreras genom skolad teologi och blir en allmänkristen förnyelse. Den som huvudsakligen stod för förändringen var Tertullianus:

Tertullianus 160-225 e.Kr[48]
Hans fullständiga namn var Qvintus Septimius Florus Tertullianus. Han föddes i Karthago Nordafrika omkring år 160. Hans föräldrar var av förnäm härkomst. Fadern var officer i tjänst hos den romerske ståthållaren i Afrika. Man tror att han blev frälst år 193 e.kr och troligen andedöpt 202-203 e.Kr.
Tertullianus var juristen som skapade en mer exakt teologisk terminologi, med uttryckssätt som kom att kraftigt påverka utformningen av flera viktiga lärosatser, bl.a. rörande kristologin, treenighetsläran och läran om arvsynden. Tertullianus blev så småningom vald till presbyter, och hans inträde till denna uppgift råkade sammanfalla med en lugn period inom kyrkan, då förföljelsen tillfälligt ebbade ut. Frånvaro av di-

46 Boven i Umberto Ecos medeltida kriminalroman ”I rosens namn” var säkert inspirerad av montanisterna! Han mördar för att flamset och ytligheten håller på att döda den allvarliga, asketiska andligheten.

47 Läs vidare i Eusebios Kyrkohistoria! Detta sätt att se på uppenbarelsen har direkt kopierats av islam.

48 http://www.brainyencyclopedia.com/encyclopedia/t/te/tertullian.html

rekt förföljelse bidrog till att kyrkan snabbt förvärldsligades. Själv var han djupt präglad av tiden i förföljelse och kände inte igen sig i den nya tiden. Istället predikade han martyriets välsignelser.[49] Han övergick därför till montanismen och började rikta skoningslös kritik mot den kyrka som han tidigare försvarat.[50] Kritiken av kyrkan sammanfattade han själv i frågan ”Vad har Jerusalem med Aten att göra”? Han hävdade att evangeliet och tron å ena sidan och hednisk filosofi och förnuftstro å andra sidan, inte hörde ihop. Förnuft och filosofi hade en lägre status än tron – om den ens hade någon! Han är känd för också detta citat: *credo quia absurdam* – Jag tror därför att det är absurt. Med detta förnekade han förnuftet och filosofin plats i teologin.

När montanismen filtrerats genom den systematiska teologin renodlades den till en karismatisk rörelse som i stort var ortodoxa katoliker. De hävdade i allt de hävdvunna dogmerna och deras ledare Tertullianus var en ivrig försvarare av läran. Han motsatte sig dock barndop och som karismatisk teolog lyfte han fram den tredje personen i Gudomen, den Helige Ande och hans karaktär. Rörelsens dåtida sektstämpel kom sig istället av deras starka, kompromisslösa, betoning på läran och de krav den ställer. Detta skedde i skarp kontrast till den andliga erosion och upplösning som präglade kyrkan vid denna tid. Parallellerna till Livets Ord och den dåvarande Statskyrkan är slående!

Kristus flyttades från de teoretiska spekulationerna till det praktiska vardagslivet: De sökte återuppliva bruket av de andliga nådegåvorna och betonade särskilt profetians gåva. Den hänryckning under vilken profetiorna uttalades, kallades av Tertullianus för "*amentia*," och "*excidere sensu*,". Den katolska kyrkan erkände i teorin nådegåvorna men många av prästerna ansåg att montanisternas uppenbarelser kommit till genom satanisk inspiration. En annan dogm som betonades hos montanisterna var läran om det allmänna prästadömet. Anden tillsatte tjänster och särskilt läroämbetet gavs främst genom den Helige Ande och inte genom en yttre ordination eller episkopal succession. Dessutom fanns det hos dem en stark förväntan på Jesu snara återkomst. Det som dock är tydligast i texterna är deras starka asketism. De tog med avsky avstånd från livets glädjeämnen och tillämpade en mycket strikt församlingstukt. Människan fick en enda chans: att återvända till församlingen efter avfall eller att tillämpa omgifte efter skilsmässa var omöjligt. Klyftan mellan montanisterna och deras efterföljare och de traditionella katolikerna kom att vidgas med tiden. Vattendelaren kom att stå kring frågan om vad man skulle göra med präster ordinerade av biskopar som avsagt sig Jesus under förföljelse för att sedan återvända. Under ledarskap av den montanistinspirerade biskopen Donatus lämnade donatisterna (som de nu kallades) kyrkan. Vid tiden för islams introduktion i Nordafrika hade det alltså uppstått två parallella församlingsstrukturer: Dels den traditionella icke-karismatiska katolska kyrkan, dels en baptistisk, karismatisk del med sträng församlingstukt. Vid islams intåg dog kyrkan ut mycket snabbt. Efter ett sekel fanns bara rester kvar. Vad var orsaken till det snabba sönderfallet?

49 ”Sträva inte efter att lämna detta livet i sängar, missfall eller febrar utan i martyrskap, för att Han som led för dig ska bli ärad.” Citat av Tertullianus. Läs om muslimska martyrer i sista kapitlet!

50 http://www.tertullian.org/montanism.htm

Det var INTE förföljelse från muslimerna! De kristna behandlades relativt väl eftersom de var ”Bokens folk”, däremot var de tvungna att betala skyddsskatt.
Orsakerna till sönderfallet var flera:

- Den söndrade, grälande församlingen kunde inte mobilisera sitt folk runt evangeliets sanningar. Islam lät den döende kyrkan dö i fred.
- I den katolska delen hade tron eroderats till slentrianmässiga religiösa handlingar. Man bytte lätt ut sina ytliga religiösa formler mot andra.
- Om de kristnas blod varit kyrkans utsäde i det förgångna, vägde en blodlös kyrka sin tro mot ett dynamiskt och ungt islam och de fann sin tro gammaldags och omodern. Hade islam förföljt Nordafrikas kristna i stället för att tolerera dem så kunde kyrkan mycket väl ha rest sig ur sin dekadens till blomstrande liv. [51]
- Det fanns en tendens att lyssna till den senaste profeten, en slags religionens modernitet som kom från montanisterna, att tro på en slags ”uppenbarelsens evolution” där det senaste med automatik var det bästa. Där var det mycket lätt för muslimerna att argumentera för sin tro: Eftersom deras profet var den nyaste så var han därmed också den högst stående.
- Inte ens bland väckelserörelsens folk var man förankrad i Skriften. Man var ”rhematiker” som drevs av häftiga möten med häftiga visioner och drömmar.
- Skriften som sådan var inte ens översatt till folkspråken. Därmed hade människor inte tillgång till den kraft som kunde bevara och uppbygga dem.[52]
- Det tycks finnas en inbyggd svaghet i baptistiska riktningar att mer värna om sin exklusivitet än om mission. Varken montanisterna eller de efterföljande donatisterna sträckte sig utanför den latinskspråkiga kretsen. Grannfolket berberna, t.ex. fick aldrig Bibeln eller ens delar av den översatta till sitt språk.

Omvändelse genom förnedring

Jihads ideologi föddes efter Mohammeds död. I den ingår en doktrin syftande till världens islamisering, understött av militära krafter och militär taktik. Jihad anses bindande för hela den muslimska kommuniteten (umma). I doktrinen bakom Jihad delas mänskligheten in i två olika, oförenliga grupper: *dar al-Islam* (Islams hus) och *dar al-harb*, (krigets hus) den icke-muslimska världen som är bestämd att komma under muslimskt välde, antingen via fredlig konversion av dess inneboende eller genom väpnad konflikt. Jihad är det permanenta krigstillstånd som råder mellan *dar al-Islam* och de otroende tills den underkastar sig det muslimska väldet. Fred accepteras bara som ett temporärt uppehåll beroende på taktiska eller styrkemässiga omständigheter.
Otroende (judar och kristna) som underkastar sig de muslimska styrkorna utan strid garanteras säkerhet. De skyddas från Jihads krigslagar mot otroende som befaller dödande, slaveri, lösensumma eller deportation. Fred och säkerhet garanteras bara icke-muslimer som underkastat sig. Deras liv och ägodelar garanteras likaså visst självstyre och begränsade religiösa friheter. Detta sker under två huvudvillkor: Betalning av skyddsskatt (*jizya*) och underkastelse och efterlevnad av muslimsk lag.

51 Litteratur om montanismen på http://www.ccel.org/s/schaff/history/2_ch10.htm

52 Apg20:32

Att vara kristen under muslimsk dominans är dessutom att drabbas av en rad diskriminerande plikter, vad gäller ekonomi, religion och samhällsliv, föreskrivna i sharia. Reglerna är skapade för att reducera dhimmis (kristna och judar) till ett tillstånd av förödmjukelse, segregation och diskriminering. Syftet är att göra livet som kristen så svårt att majoriteten av befolkningen, konverterar för att få ett lättare liv. Metoderna och reglerna Dessa lagar som reglerade relationen mellan muslimer och icke-muslimer, utarbetades under 800-talet av grundarna till de islamiska juridiska skolorna. Denna praxis övergavs under den koloniala perioden men kan få förnyat bruk efter den islamska revolutionen.

Islams metoder för att överta nationer är mycket effektiva. I samtliga muslimska länder har de tidigare kristna majoriteterna förtvinat till minoriteter. I vissa regioner har den kristna befolkningen försvunnit helt.[53] Staten Libanon är ett gott exempel. Den grundades som en fristat för kristna men den har som bekant efter hand islamiserats. Bilden visar St Andrews United Reformed Church , Swansea, GB, som idag är moské.

Parallellerna till dagens Europa och dagens Sverige är närmast kusliga:. Den formellt kristna västvärlden har förlorat sin tro, sin Bibel och sina värderingar. Som en reaktion på församlingens erosion har väckelserörelser uppstått med syfte att återupprätta den gamla tron. Låt os ta en kort och för all del ytlig tur i svensk väckelsehistoria! 1800-talets läsarrörelse sektstämplades utifrån sin föresats att söka sina värderingar och sin praxis utifrån Guds Ord. Efter att den ebbat ut sände Herren i 1900-talets början sin Ande över världen. Naturligtvis blev också dess företrädare sektstämplade. Exemplen på hur den tidiga pingströrelsen förföljdes är talrika. Genom att lyfta fram den andliga upplevelsen vann de mark från den dogmatiska ortodoxin. Där fanns en stark bönerörelse och hängivenhet som Gud ärade. Samtidigt låg faran under ytan, faran att bli fattig på det förflutna, fattig på fördjupning, fattig på Guds Ord. Under 1970-talet, efter att den första generationen av ökenvandrare lämnat ledningen urholkades den andliga halten. Kvar fanns upplevelsen och längtan efter upplevelse. Jag minns hur äldstebröderna i pingströrelsen ständigt bad: ”O att människorna måtte få uppleva…” Jag är själv döpt inom pingströrelsen, i vatten och i Ande och kan nu, trettio år senare se hur förvirrad och kluven rörelsen är inför en förändrad verklighet.

Slutsatsen vi kan dra är given: Utan förankringen och överlåtelsen till Guds Ord saknar vi dels förmågan att läsa tiden, dels att bedöma vad som är Herren kärt. Då saknar vi en fast punkt från vilken vi kan rubba världen.

Jag prisar Gud för den karismatiska rörelsen! Som en vårvind blåste den liv i förtvinad tro. Dess betydelse kan inte överskattas. Vi ser hur Gud, genom Andens verk skapar en hjord ledd av en herde. Samtidigt måste vi väl förvalta den nåd Gud betrott oss. På grund av den mänskliga naturen och fokuseringen på upplevelsen har exklusiva, karismatiska rörelser uppstått, utan kraft och vilja att verkligen nå ut. De talar sitt hemlighetsfulla språk som de utomstående inte kan tyda. Sin Bibel har de förlorat. Den är inte längre den högsta normen utan Ordet är en trampolin utifrån

53 Bat Ye ´or ”The Decline of Eastern Christian Communities in the Modern Middle East, http://www.dhimmi.org

vilken man hoppar till ”högre” uppenbarelser. Den senaste profeten med den nyaste smörjelsen kittlar vår köttsliga längtan efter modernitet. I detta skede inträder åter islam. Sverige som nation är det land som förändras snabbast i Europa. Låt oss se på FN-organet UNHCRs statistik!

Migrationsstatistik

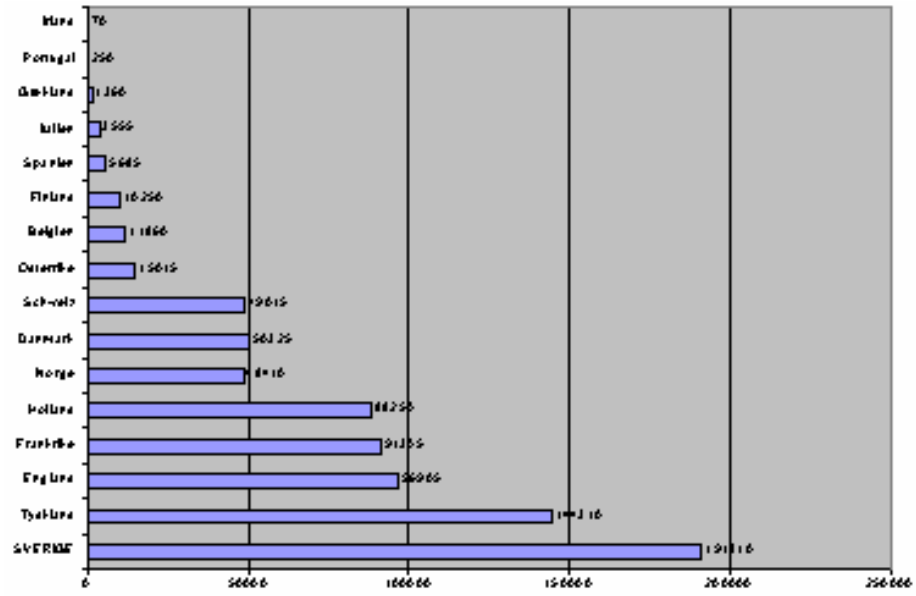

Antal beviljade uppehållstillstånd åren 1987-1996

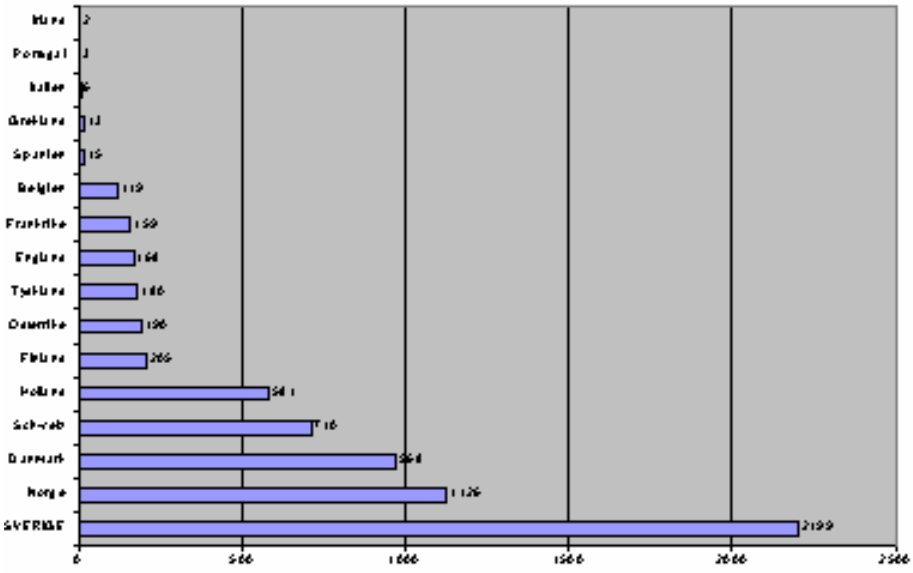

Antal beviljade uppehållstillstånd åren 1987-1996 per 100 000 innevånare

Både i absoluta tal och i relativa är resultatet uppenbart: Sverige är mitt uppe i en kulturrevolution. Vi står inför en Nordafrikansk situation där en döende kyrka inbjuder till dialog och tolerans och en sovande väckelserörelse är upptagen med sin personliga överlevnad. Dessa erbjuder inget intressant alternativ, varken för de gamla eller för de nya svenskarna.

Jag hävdar att Gud givit oss något alldeles unikt i trosrörelsen, ett koncept som står under utveckling och konsolidering: En något vildvuxen väckelserörelse filtreras genom klassisk teologi, förankras i Ordet, tillförs impulser från det förgångna med ett stort hjärta för mission. Vi kommer att lyckas om vi inte somnar, där våra föregångare föll. Vi ska vara goda förvaltare som ur våra förråd både tar gammalt och nytt! [54]

[54] Matt13:52

Konsekvenser:

1. Som enskilda och som Guds folk har vi ansvar för regn och torka i vårt land:

> *”Om du lyssnar till HERRENS, din Guds, röst, genom att noggrant följa alla hans bud som jag i dag ger dig, så skall HERREN, din Gud, upphöja dig över alla folk på jorden. Och alla dessa välsignelser skall komma över dig och nå fram till dig, när du lyssnar till HERRENS, din Guds, röst … HERREN skall öppna för dig sitt rika förrådshus, himlen, för att ge regn i rätt tid åt ditt land och välsigna alla dina händers verk …*
> *Men om du inte lyder HERRENS, din Guds, röst och inte håller fast vid och följer alla hans bud och stadgar som jag i dag ger dig, så skall alla dessa förbannelser komma över dig och nå fram till dig … Damm och stoft skall vara det regn HERREN ger åt ditt land. Från himlen skall det komma ner över dig, till dess att du förgörs … Ett folk som du inte känner skall äta frukten av din mark och allt ditt arbete … HERREN skall sända över dig ett folk från fjärran, från jordens ände, likt örnen i sin flykt, ett folk vars språk du inte förstår, ett folk med bister uppsyn, som inte tar hänsyn till de gamla och inte visar förbarmande med de unga. Det folket skall äta upp frukten av din boskap och frukten av din mark, till dess du utrotas, ty de skall inte lämna kvar åt dig vare sig säd, vin eller olja, inte din nötboskaps kalvar eller lammen i din hjord, till dess de har gjort slut på dig ”* 5Mos28 jfr Dom6:1ff

2. Vi ska i tal, handling och attityder visa att den levande Guden är nära, hör våra böner och älskar människan och är konsekvent. Låt oss börja bakifrån: **a. Den indiska gudsbilden är lynnig**. Du känner aldrig gudomens avsikter. Skall Shiva bryta ner eller bygga upp? Likadant är det, av naturliga skäl, inom islam: Ska Allah välsigna eller förbanna? Bibelns vittnesbörd om Guds natur sammanfattas i Jakobs brev:

> *”Allt det goda vi får och varje fullkomlig gåva är från ovan och kommer ner från ljusens Fader, hos vilken ingen förändring sker och ingen växling mellan ljus och mörker.”* Jak1:17

Noga poängterar Jakob i verserna innan att det onda har sin rot i människan själv, inte i Gud.[55] När Jesus vill visa skillnaden mellan sitt förhållande till människorna och andra andliga ledares gör han det i bilden av herden, fåren och tjuven Joh10:1-18 :

> *”Tjuven kommer bara för att stjäla, slakta och döda. Jag har kommit för att de skall ha liv, ja, liv i överflöd. Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren.”* Joh10:10-11

[55] Jak1: 13-16

Tjuven och den gode herden har helt olika tankar för fåren, helt olika avsikter. Tjuven vill röva och döda medan den gode herden Jesus vill ge, ge liv i överflöd. Inte ens hans eget liv är ett för högt pris för fårens säkerhet.

b. Den indiska och därmed också den muslimska **gudsbilden visar en gud i fjärran.** Inför dem bör vi visa den Gud som är nära. Vi ska sträva efter samma attityd av förtrolighet och öppenhet i relation till Fadern som Jesus visar:

> *"Själv vet jag att du alltid hör mig..."* Joh11:42

Återvänder vi till liknelsen om den gode herden så ser vi ytterligare en dimension: Kvalitén, kvalitén i herdens och fårens relation är en helt annan än kvalitén i fårens och tjuvens relation! Där finns en förtrolighet mellan herden och varje enskilt får som tjuven aldrig kan ha! Fåren känner herdens röst och litar på honom. Han känner dem, var och en till namnet och har omsorg om dem till det yttersta. Fårens relation till tjuven däremot, är baserad på främlingskap och fruktan. Främlingskap därför att de inte kan förstå honom eller lära känna honom. Antingen är han onåbar eller så är han helt plötsligt där för att ta rov. Fruktan därför att han har rykte om sig att slakta allt som är oskyddat och sårbart.
I mina ögon är detta en god beskrivning av skillnaden mellan livet med Jesus som herde och livet med tjuven som herre, mellan Jesus och alla andra "ledare".

- Livet med tjuven baseras på fruktan och främlingskap. Du vet inte om du klarar dig undan vreden och han har inget intresse av en relation med dig. Du kan bara, av fruktan, hålla dig inom gränserna och hoppas att det räcker. Insh Allah…
- Livet med Jesus baseras på tillit och gemenskap. Han känner oss till namnet, talar med oss och ger sitt liv för oss. Vi känner hans röst och har förtroende för honom. Vi vet att han leder oss på goda vägar.

3. Den levande Guden får aldrig sammanblandas med Allah. De kommer inte ur samma rot! Jag kallar honom aldrig bara Gud inför muslimer: Ofta får han heta "Bibelns Gud" eller "Den levande Guden" eller "Jesu Gud och Fader". Allah och JHWH har egenskaper som vitt skiljer dem åt. De ryms inte inom samma gudom. Som ni dessutom sett har Allah rent historiskt sitt ursprung inom en helt annan kult än judendomen. Låt honom inte snylta på den levande Gudens och den levande Frälsarens auktoritet! Islam är en konstruktion av allt det som röde sig i tiden.

4. Låt oss aldrig glömma missionen! Låt oss alltid sträcka oss ut! Måtte pingstdagens under fortsätta så länge jorden består – miraklet att Kristus förkunnas på alla språk för alla människor på alla sätt.